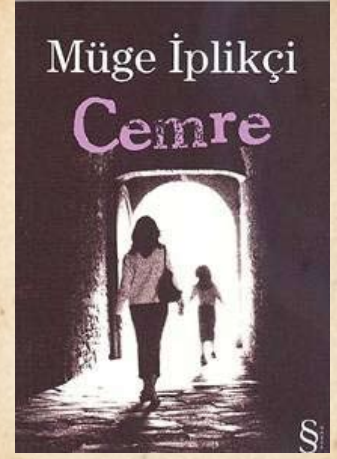

Hüzünlü bir gülümseyiş

ntvmsnbc.com

Müge İplikçi, yeni romanı “Cemre”de, ilk romanı “Kül ve Yel”in mekânlarında, ama yeni zaman dilimlerinde, bizi yeni kişilerle tanıştırıyor. Üç kadın kahramanını 1960’lardan 1980’lere, oradan 2000’lere getiriyor. İki büyük siyasal altüst oluşun hayatlarında ve ruhlarında bıraktığı izlerle savrulan kadınlar, her şeyden vazgeçseler bile, söyleyecek sözlerinden vazgeçmiyor. Tutkunu olabilecekleri hiçbir şeyleri yok, ama tutkulu; âşık olabilecekleri erkekler yok, ama âşıklar. Üstelik kendilerini sulara atarken son sözlerini söylemiş olmanın rahatlığı içindeler. Ve kendi kimliklerini yaşamak yerine hayatın içinde kendilerini bulan insanlar...

“Cemre”nin kadın kişilerinin yaşadığı trajik ilişkiler, hayatımızın, uzun zaman dilimleri boyunca hep bir trajedi olarak yaşandığını mı gösteriyor? Anlatılanlar trajik de olsa, Müge İplikçi’nin anlatım biçiminden süzülen mizah dikkatli okurlara cömertçe sunuluyor. Küçük harfler ve bu harflerde saklı anlamın sonsuza doğru bir yolculuğu olan Cemre yüzünüzde hüzünlü bir gülümseyiş de bırakacak.

“Cemre”, Müge İplikçi’nin post modern anlatım biçimlerinden yeni bir roman anlayışına doğru değişimini de gösteriyor. Yaşadığımız yeni zamanları ve günümüz insanların sorunlarını anlatmanın yollarını araştırıyor.

Edebiyatımızın gelecekteki ustaları arasında gösterilen Müge İplikçi’nin bu yeni romanı, okurlarının beklentilerini boşa çıkarmayacak yazınsal özellikleri yanı sıra, yaşadığımız hayata getirdiği eleştiriyle de tartışmaya değer.

10,07,2006